

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ

Λογοτεχνική απόδοση
της *Αντιγόνης* του Σοφοκλή

ΒΑΣΙΜΕΝΗ ΣΤΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ ΛΙΓΝΑΔΗ

εισαγωγή • επιμέλεια κειμένου • σχόλια
ΜΑΡΙΑ ΒΑΜΒΟΥΡΗ

Κείμενο Προδημοσίευσης (σελ. 105-6, στίχοι 332-383)

Α΄ ΣΤΑΣΙΜΟ

Στροφή α΄

Πολλά τά θαυμάσια, ἀλλά σάν τόν ἄν-
θρωπο τίποτε θαυμασιότερον•

Αὐτός, ἀπ' τόν πολύαφρο πέρα

πόντο, μέ τόν θυελλώδη νότον,
περνώντας κάτω ἀπ' τά πολύβοα

κύματα προχωρεῖ, καί τῶν θεῶν
ὄλων τήν ὑπέρτατη, τήν Γῆ,

τήν ἄφθαρτον κι ἀκάματον, καταπονεῖ
χρόνο τό χρόνο μέ στροφές ἀρότρων κι ἡμιόνους
ὀργώνοντάς την.

Ἀντιστροφή α'

Καί τή φυλή τῶν ἐλαφρόνων
πουλιῶν ἀγρεύει

καί τῶν θηρίων τῶν ἀγρίων τά ἔθνη
καί τοῦ πόντου τά θαλάσσια πλάσματα
μέ βρόχους περιβάλλοντας δικτυόκλωστους

ὁ πανέξυπνος ἄνθρωπος• νικᾷ
τά ὀρειβατοῦντα ἀγρίμια μέ τεχνάσματα,

καί τόν δασύτριχον τόν ἵππον
ὑποζυγώνοντάς τον τιθασεύει
καθώς καί τόν βουνίσιο, ἀκμαῖον ταῦρον.

Στροφή β'

Καί λαλιά κι άνεμόπτερον νόησιν
καί πρὸς τῆς πολιτείας τούς νόμους ἔφεσιν
ἔμαθε νά ᾿χει• καί τῶν ἀκατοίκητων

ὑπαίθριων πάγων, ὡς καί τῶν ραγδαίων βροχῶν
ν' ἀποφεύγει τά βέλη

ὁ πολυμήχανος• ἀμήχανον σέ τίποτε
δέν τόν βρίσκει τό μέλλον. Μονάχα τόν Ἴαδη
ποτέ δέ θά ᾿ναι δυνατόν ν' ἀποφύγει. ἼΑν καί
νά θεραπεύεται ἀπ' ἀσθένειες ἀθεράπευτες
βρῆκε τρόπους.

Ἀντιστροφή β'

Ἵμως, ἂν καί σοφές μηχανεύεται
τέχνες ἀνέλπιστα
ἄλλοτε στό κακόν, ἄλλοτε στό καλόν ὀδεύει•
κι ἂν τούς νόμους τῆς γῆς του τιμᾶ
καί τήν πρὸς τούς θεούς ἔνορκον δίκη
σέμνωμα τῆς πατρίδος του• ἀλλ' ἄπατρις ἂν
μολυνθεῖ ἀπ' τό κακό, χάριν θράσους.
ἽΑς μή δώσει ποτέ σύνοικός μου νά γί-
νει κι ὀμόγνωμος μήτε

ὁ πού τέτοια ἐνεργεῖ.

ΧΟΡΟΣ

Θαῦμα ἀπροσδόκητο, ταλαντεύεται ὁ νοῦς μου
μπροστά σ' αὐτό: πῶς, μιά καί τήν ἀναγνωρίζω,
νά μήν ὁμολογήσω πῶς ἡ κόρη αὐτή ἔναι ἡ Ἀντιγόνη;
ᾠ δὺςτυχη ἐσύ, τοῦ δὺςτυχου
πατέρα σου Οἰδίποδα,
τί τρέχει; Ὅχι, βέβαια, σάν ἀπείθαρχη
σέ προσταγή βασιλική ἐδῶ σέ φέρνουν
πιασμένην πάνω σ' ἔργα ἀσυλλόγιστα;